

dušenjem in voljo ter ogromno količino vloženih terenskih dni opravil večino kartiranja. Rezultati kartiranja so bili predstavljeni v tematski številki *Acrocephalus*, posvečeni reki Dravi.

Delo Štajerske sekcije je bilo v njenem začetku tesno prepleteno z delovanjem društva in zato ni mogoče razlikovati med vsebinami, realiziranimi znotraj »matere« oz. »hčere«. Vendar, če se s časovno razdaljo dobrih 15 let ozrem na takratno raven dela, ki je temeljila izključno na volontarizmu in »zanesenosti«, in današnjim stanjem in organiziranostjo DOPPSa, vidim, da so bili narejeni izjemni kakovostni preskok. Kakovostna rast društva je bila mogoča samo z osebnostno in strokovno rastjo že zgoraj omenjenega »podmladka«. Največji prispevek Štajerske sekcije k razvoju ornitologije na Slovenskem je po moji oceni prepoznavanje »ptičarskih« disposicij in razvoj teh nagnjen pri nekaterih šolarjih, ki so zrasli v cenjene strokovnjake in znanstvenike na področju ornitologije. ●

Začetek delovanja Štajerske sekcije DOPPS

//Franc Janžekovič

Leta 1988 nas je bilo kar nekaj Štajcerjev aktivno vključenih v delovanje DOPPSa. Ob številnih skupnih opazovalnih in obročkanjih ptic ter vožnjah na sestanke društva v Ljubljano, ki so takrat trajale dobre tri ure v eno smer, so se nam porajale ideje o ustanovitvi štajerske sekcije DOPPSa. Resne aktivnosti okrog formalne ustanovitve so se pričele jeseni 1988, o ideji smo se pogovarjal tudi na izvršilnem odboru, predstavljena pa je bila tudi na Skupščini društva v februarju 1989.

Ustanovni sestanek Štajerske sekcije je potekal marca 1989 na Pedagoški fakulteti v Mariboru, slavnostna govornika pa sta bila prof. dr. Marijanca Markič in mag. Matjaž Jež. Jedro sekcije so takrat tvorili F. Bračko, F. Janžekovič, B. Štumberger, M. Vogrin, poleg njih pa še M. Vamberger, R. Koražija, Z. Belec, I. Vreš in številni »podmladek«: A. Bibič, J. Gulič, Ma. Vogrin, D. Denac, L. Božič, V. Obradović in drugi. Sprejeli smo program dela Štajerske sekcije, ki je obsegal 15 točk, prostorsko pa smo se usmerili v Pomurje in Podravje. V mislih smo imeli aktivno sodelovanje pri društvenih akcijah in pripravi ornitoloških atlasov, od slovenskega in jugoslovanskega do regionalnih, kakršen je takrat potekal na Ljubljanskem barju. Veliko energije smo usmerjali v naravovarstvena prizadevanja, predvideli smo sodelovanje z zavodi za varstvo narave in drugimi domačimi in tujimi ornitološkimi in naravovarstvenimi organizacijami, prizadevali smo si za zavarovanje območij ob Muri. Načrtovali smo sodelovanje s šolami in popularizacijo ornitologije. Sodelovanje s šolami se je kasneje precej razmahnilo, saj smo opravili nič koliko ornitoloških naravoslovnih dni, začeli pa so se tudi prvi mladinski raziskovalni tabori s skupinami za opazovanje ptic, kasneje pa tudi tabori s samo ornitološkimi vsebinami. Med najpomembnejše cilje, poleg popularizacije ornitologije, uvrščam začetek projekta lokalnega ornitološkega atlasa Drave med Mariborom in Ptujem. Vodja in organizator projekta LOAD je bil Franc Bračko, ki je z neizmernim nav-

3: Izleti na Ljubljansko barje so vedno pritegnili veliko število ljudi. Ptičja bera je bila na moč raznolika: od kanje (*Buteo buteo*), sive vrane (*Corvus cornix*) in srake (*Pica pica*) pozimi do prvih prib (*Vanelus vanellus*) in velikih škurhov (*Numerius arquata*) spomladsi ter pobrežnikov (*Charadriiformes*), rac (*Anatidae*) in ujed (*Accipitriformes*) ob jesenskih poplavah.
foto: arhiv DOPPS

4: Zgodovinski posnetek izleta na Ptujsko jezero leta 1992. Priložnost za opazovanje ptic, krepitev vezi in snovanje novih idej. Ste že prepoznali koga na sliki? Namig: gospod na sredini v črnem je Vekoslav Lašić.
foto: Franc Bračko